

HZ. HATİCE ANNEMİZ (RADİYELLAHÜ ANHA)

النَّبِيِّ أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ ...

امهاتهم

Peygamberin müminler üzerinde haiz olduğu hak, onların bizzat kendileri hakkında haiz oldukları haktan daha fazladır. (O, bir baba konumunda olduğundan) **onun eşleri de müminlerin anneleridir.** (Ahzap;6)

Muhterem Müslümanlar! Hútbemiz Hz. Hatice annemizin “sadakati ve cömertliği” hakkında olacaktır.

Hız. Hatice (Radiyellahü anha), Kureyş'in saygın ailelerinden Huveylid b. Esed ve **Fatıma binti Zaide**'nin kızıdır. Mekke toplumunda **“Tâhire”** unvanıyla, İslamiyet'ten sonra da **"Kübra"** sıfatıyla anılmış; karakterinin temizliği, doğruluğu ve zarafetiyle bilinmiştir. Genç yaşlardan itibaren sermayesini güvenilir kimselerle işletmiş, kervan ticaretiyle **Yemen-Hicaz-Şam** hattında faaliyet göstermiştir.

Ticaretinde **“emanet”** ve **“doğruluk”** ölçüsünü esas almış; çalışanlarını gözetmesi, kazancını paylaşması, köle ve câriyeleri azat etmesiyle toplumsal itibarı artmıştır. **“El-Emin” olan** Hız. Muhammed (s.a.s.) ile yaptığı ticari ortaklık, onun ahlâkını yakından tanımasına imkân vermiştir.

Hız. Hatice, ailesinin rızasıyla Efendimiz (s.a.s.) ile evlenmiş; bu birliktelik yaklaşık çeyrek asır sürmüştür. Bu aileden; Kasım, Abdullah, Zeyneb, Rukiyye, Ümmü Gülsüm ve Fâtıma (Radiyellahü anhüm ecmaiyn) dünyaya gelmiştir.

Hatice; erken doğan demek. Bu manada İslam'a ilk muhatap olan ve ilk iman edendir. Efendimizin ne zaman başı sıkışmışsa, **Hız. Hatice annemiz** imdada yetişmiş. Ne

zaman Mekkeliler onu üzmüşse eve geldiğinde onu teselli etmiş dertlerini unutturmuştur.

Efendimiz; ilk vahiy sonrası Hira dönüşü, “Bana neler oluyor, Ya Hatice?” diyerek kendinden korktuğunu söyleyince: **“Öyle deme! Yemin ederim ki Allah hiçbir zaman seni utandırıp üzmez. Çünkü sen akrabanı gözetirsin, doğru konuşursun, işini görmekten âciz kimselerin elinden tutarsın, yoksulları kayırırsın, misafirleri ağırlarsın, haksızlığa uğrayan kimselere yardım edersin”** sözleriyle, Resulullah’ın korku ve endişelerini gidermiştir. *(Buhârî, bedü'l-vahy 1; Müslim, iman 252.)*

Daha sonra Peygamberimizi alarak, akrabası olan ve Hristiyanlık konusunda bilgi sahibi olan Varaka b. Nevfel’e götürdü. Bu zat, Peygamber Efendimizin başından geçenleri dinledikten sonra, beklenen son peygamber olduğunu ve Hira Mağarasında kendisine görüneninde **vahiy meleği Cebrail** olduğunu söyledi, Hz. Hatice hiç tereddüt etmeden; **"Senin Allah’ın resulü olduğuna şehadet ederim"** diyerek, ilk Müslüman olma şerefine nail oldu.

Nübüvvetin gelişyle birlikte Hz. Hatice, malını ve itibarını tamamen İslam’ın hizmetine seferber etmiş, infakı sadece para bağıışı değil; **barınma, beslenme, korunma, arabuluculuk ve itibar kalkanı sunma** şeklinde çok boyutlu olmuştur.

Mekke’de Darü'l-Erkam döneminde tebliğ gizli gizli yürütülürken, **Hz. Hatice Müslümanların ihtiyaçlarına düzenli destek vermiş, kölelikten kurtarma, zulme uğrayanların imdadına koşma ve Habeşistan’a hicret hazırlıkları** gibi kritik noktalarda **gizli bir infak kahramanı** olmuştur. Mü’minler üç yıl süren **sosyal-ekonomik** abluka

altındayken, Hz. Hatice servetini kendisi aç kalma pahasına, yoksullarla paylaşmış ve **“isâr”** (kardeşlerini kendine tercih etme) ahlâkının zirve örneklerinden olmuştur.

Allah’ın onu hususî yaratmış olabileceğini söyleyebiliriz ki, o, en büyük insana en büyük eş olmuş ve Âl-i Beytin en başındaki kadın olma şerefiyle şereflendirilmiştir. Zira Âl-i Beytin başında Hz. Fatıma, onun başında da Hz. Hatice vardır.

Hüzün yılı diye bilinen nübüvvetin 10. yılında Hz. Hatice çadırdaki ateşler içinde hasta ve son anları, efendimiz ona; **“Aslında sen bu sıkıntıları yaşayacak birisi değildin, benimle evli olduğun için yaşadın, hem her sıkıntının ardından Allah farklı lütuflarda bulunur”** der. Annemiz efendimizin dizine başını koymuş vaziyette ruhunu Allaha teslim eder.

Peygamber Efendimiz ömrü boyunca mübarek eşini hiç unutmadı. Hatıralarına değer verdi. Bedir Savaşı sonrasında, kızları Zeyneb’in eşi **Ebü’l-As**, Müslümanların eline esir düştü. **Zeyneb**, kocasını esaretten kurtarmak maksadıyla, **evlendiği zaman annesi Hz. Hatice tarafından kendisine hediye edilen gerdanlığı gönderdi.** Peygamber Efendimiz, gerdanlığı gördüğünde çok duygulandı, gerdanlığı Zeyneb’e geri göndermelerini ve Ebü’l-As’ı serbest bırakmalarını rica etti.

Hz. Hatice (Radiyellahü anha) sadakatı ve cömertliğiyle, Allah’ın selâmına ve Rasûlullah’ın övgüsüne mazhar olmuş son derecede faziletli ve şerefli kısacası her yönü ile **Müslümanlara örnek bir anneydi.**

Bir gün Cebrail (as) Peygamber Efendimize gelerek şöyle söyledi; **“Hatice’ye Allah’ın selamını söyle ve Onu Cennette inciden yapılmış bir saray ile müjdele”** dedi.

Resul-i Ekrem, “Ya Hatice, bu Cebrail’dir, sana Allah’tan selam getirdi” deyince, Hz. Hatice, Allah’ın selamını büyük bir memnuniyetle kabul etti ve Cebrâil’e de iade-i selamda bulundu.

Bu hadise Hz. Hatice’nin Allah katındaki değerin bir göstergesi olduğu gibi, daha hayatta iken Cennetle müjdelenmesine vesile oldu.

Peygamber Efendimiz; **“Dünya kadınlarının en üstünü dört kişidir: İmran’ın kızı Meryem, Firavun’un eşi Asiye, Huveylid’in kızı Hatice ve Muhammed (a.s.m)’in kızı Fatıma.”** *Tirmizi, K. el-Menakıb, bab: 62 -63 Hadis No: 3877-3878.*

Nebi (s.a.s.); Hz. Hatice annemizin vefatından sonra onun akrabalarıyla ve dostlarıyla alakasını hiçbir zaman kesmedi, bir koyun kestiğinde: **“Bunu Hatice'nin dostlarına gönderin”** derdi.

Hız. Aışe validemizin bildirdiğine göre, Hz. Hatice'yi yad edip onun için dua etmesi Peygamber Efendimize büyük haz verirdi. Medine de bir akşam Hatice annemizin kız kardeşi Hale geldi, Efendimiz onu sesinden tanıyıp kapıda karşıladı. O'na minder verdi. Neden bu ilgi diye sorduğumda; “Allah Hatice'den daha hayırlısını bana vermedi. Çünkü o herkesin küfür içerisinde olduğu bir zamanda bana iman etti. Herkesin beni yalanladığı bir zamanda, o beni tasdik etti. Herkesin her şeyi benden esirgediğı bir zamanda, o beni malına ortak etti. Cenabı Hak, onun vesilesi ile bana çocuklar verdi ” buyurdu.

Senin rıza ve Rıdvân'ın, her türlü ihtiram ve ikramın, salât ve selamın Efendimize, ailesine, eşlerine, hepsinin üzerine olsun Ya Rab!

